برنامه سازی پیشرفته (توابع: معرفی و کاربرد)

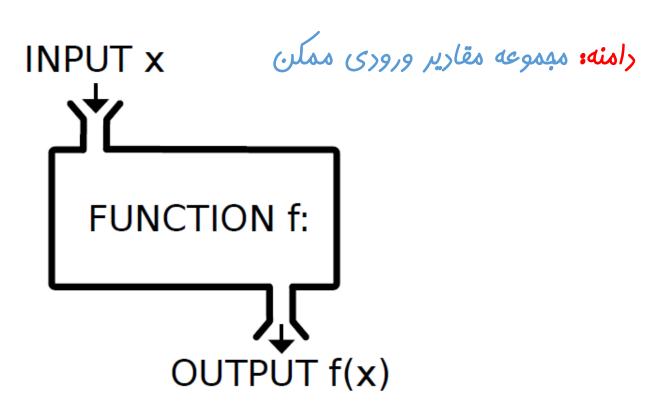
صارق اسکندری - رانشکره علوم ریاضی، گروه علوم کامپیوتر

eskandari@guilan.ac.ir

هر رستگاهی که یک وروری را دریافت کرده و بر روی آن عملیاتی انبام داده و یک فروجی تولید کند.

شرط اساسی: برای وروری های یکسان، فروجی های یکسان تولید کند.

 $\forall x_1, x_2$: if $(x_1 == x_2)$ then $f(x_1) == f(x_2)$

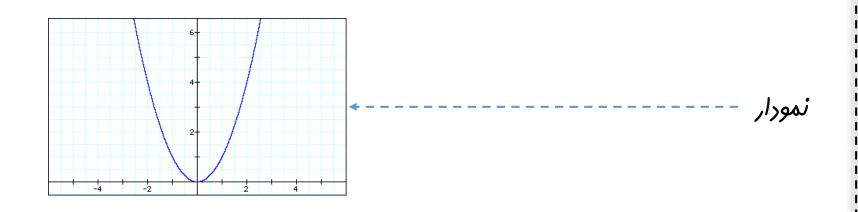

برر: مجموعه مقاریر فروجی مملن

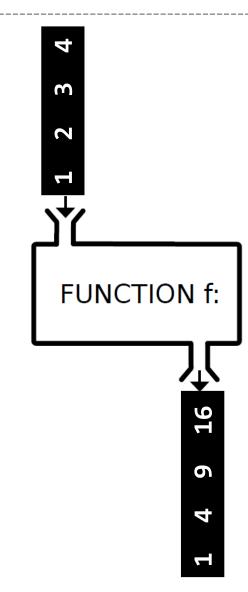
روش های مرسوم نمایش یک تابع

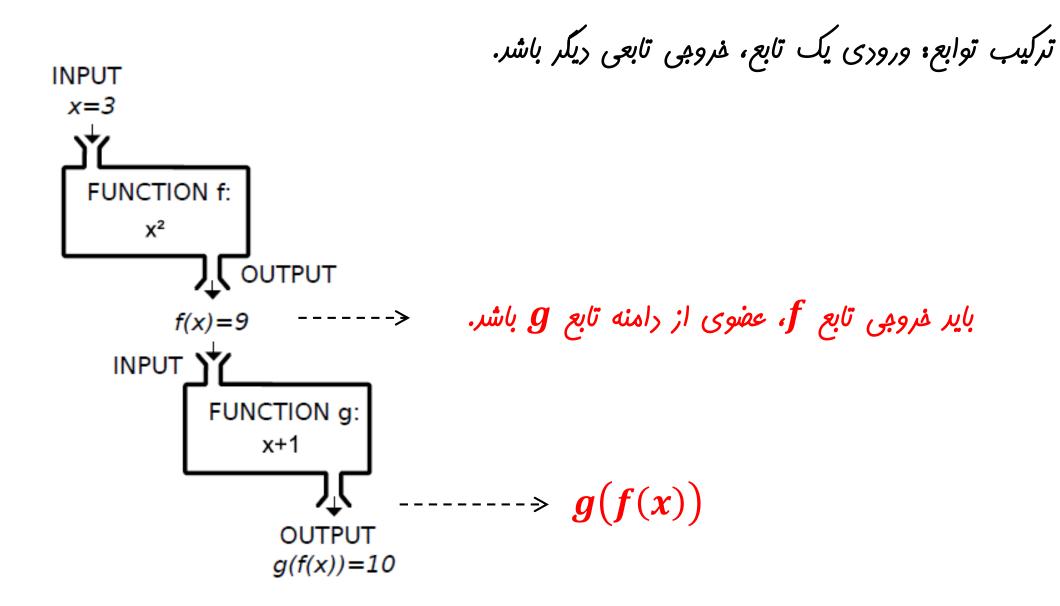
$$\{(1,1),(2,4),(3,9),(4,16),...\}$$

$$f(x) = x^2$$
 مایش مبری

def f(x): return x * x

در زبانهای برنامه نویسی از توابع به رو منظور استفاره می شور:

ا- ماژولار سازی برنامه و افزایش سافت یافتکی

به بای مل یک مسئله پیچیره، آن را به چنر مسئله ساره تبریل کرره و آنها را به شکل مبزا مل می کنیم (برای هر مسئله، یک تابع ایبار می کنیم). در نهایت، مسئله اصلی از طریق ترکیب توابع ساره مل می شود.

۲- کاهش افزونکی کد در برنامه

برای یک مسئله، یک تابع نوشته می شور و در هر با و به هر تعرار که نیاز باشر، فراخوانی می شور.

ساختار کلی توابع در زبان پایتون

```
امفای تابع def <name>(arg1, arg2,... argN):

...
return <value>
```

ساختار کلی توابع در زبان پایتون

نام تابع: باید از قوانین نامگذاری شناسه ها تبعیت کند. بهتر است متناسب با کارکرد تابع انتفاب شود.

def <name>(arg1, arg2,... argN):

return <value>

آرگومانها یا بارامترهای تابع: ورودی های ممکن تابع را مشغص می کنند. تابع می تواند فاقر آرگومان باشد. هر کری، در زمان استفاده از تابع باید آرگومانهای تابع را مقداردهی کند.

مقرار بازگشتی تابع: return یک سافتار پرش می باشر. هر زمان درون تابع، دستور return امرا شود، امرای تابع فاتمه یافته و نتایج آن برگردانده می شود. یک تابع می تواند فاقد مقدار بازگشتی باشد. علاوه براین، در پایتون یک تابع می تواند بیش از یک مقدار را برگرداند.

ساختار کلی توابع در زبان پایتون

```
def <name>(arg1, arg2,... argN):
    ...
    return <value>
```

arg1, arg2, ..., argNvalue

راهکار بدون استفاره از تابع

```
a = int(input('enter first number: '))
    b = int(input('enter second number: '))
    c = int(input('enter third number: '))
    nod = 1
    while a >= 10:
                              	o مماسبه تعرار ارقام 	o
       a = a // 10
        nod = nod + 1
    print(nod)
    nod = 1
10
    while b >= 10:

ightarrow مماسبه تعرار ارقام b
        b = b // 10
12
        nod = nod + 1
13
    print(nod)
14
    |nod = 1
    while c >= 10:
16

ightarrow مماسبه تعرار ارقام C
17
     c = c // 10
        nod = nod + 1
18
    print(nod)
```

مثال: برنامه ای بنویسیر که سه مقدار را از وروری دریافت کرده و تعداد ارقام هر یک را چاپ کند.

راهکار با استفاره از تابع

print(nod3)

```
def num of digits(n):
       nod = 1
       while n >= 10:
            n = n // 10
            nod = nod + 1
                                                        9
6
        return nod
   a = int(input('enter first number: '))
   b = int(input('enter second number: '))
   c = int(input('enter third number: '))
10
11
   nod1 = num of digits(a)
12
   nod2 = num of digits(b)
   nod3 = num of digits(c)
15
   print(nod1)
   print(nod2)
```

مثال: برنامه ای بنویسیر که سه مقدار را از ورودی دریافت کرده و تعداد ارقام هر یک را چاپ کند.

مثال: برنامه ای بنویسیر که مجموع تعرار ارقام کلیه اعرار مابین ۲۳۵۰ و ۱۲۸۶ را مهاسبه و چاپ کنر.

```
def num of digits(n):
       nod = 1
    while n >= 10:
    n = n // 10
          nod = nod + 1
      return nod
   sum = 0
   for i in range(2350, 12841):
      sum += num of digits(i)
10
11
   print(sum)
```

مثال: برنامه ای بنویسیر که مجموع تعرار ارقام کلیه اعرار اول مابین ۲۳۵۰ و ۱۲۸۶ را مهاسبه و چاپ کند.

```
import math
2 def is prime(n):
       for i in range(2, int(math.sqrt(n))+1):
         if n%i == 0:
               return False
     return True
   def num of digits(n):
       nod = 1
       while n >= 10:
    n = n // 10
          nod = nod + 1
     return nod
14
   sum = 0
   for i in range(2350, 12841):
17
       if(is_prime(i)):
         sum += num_of_digits(i)
18
   print(sum)
20
```

```
تابع در پایتور
```

```
مثال: برنامه ای بنویسید که عدد صمیح n را از ورودی دریافت کرده و اول بودن مجموع ارقام عبارت زیر را مماسبه کند: 1+2+4+9+\cdots+n^2
```

```
sum_of_squares

sum_of_digits

is_prime
```

True or False

```
import math
    # a function to calculate 1+4+9+ ... + n**2
    def sum of squares(n):
        sum = 0
        for i in range(1,n+1):
            sum += i**2
 6
        return sum
 8
 9
    # a function to calculate sum of digits
    def sum of digits(n):
10
11
        sum = 0
        while(n != 0):
12
13
            sum += n%10
14
            n //= 10
15
        return sum
16
17
    def is prime(n):
18
        for i in range(2, int(math.sqrt(n))+1):
            if n%i == 0:
19
20
                return False
21
        return True
22
23
    n = int(input('enter an integer: '))
    print(sum of squares(n))
    print(sum of digits(sum of squares(n)))
    print(is prime(sum of digits(sum of squares(n))))
```

enter an integer: 123 627874 34 False def در واقع یک دستورالعمل است که مجموعه ای از کرها را به یک نام تنصیص می دهد. بنابراین، def می تواند در هر بایی که یک دستورالعمل معمولی قابل بیان است، ظاهر شود (درون یک ساختار کنترلی، درون یک تابع و ...).

کرهای زیر در پایتون معتبر هستنر (تعریف تابع درون یک ساختار کنترلی):

```
a = int(input('enter an integer: '))
if a\%2 == 0:
    def f(n):
        for i in range(0,n+1,2):
            print(i)
else:
    def f(n):
        for i in range(1,n+1,2):
            print(i)
b = int(input('enter an other integer: '))
print(f(b))
```

```
enter an integer: 4
enter an other integer: 18
0
2
4
6
8
10
12
14
16
18
```

```
enter an integer: 3
enter an other integer: 18
1
3
5
7
9
11
13
15
17
```

رر زبانهای غیر مفسری ماننر ++ تعریف تابع به شکل فوق امکان پزیر نیست

کرهای زیر در پایتون معتبر هستنر (تعریف تابع درون یک تابع دیگر):

```
def f_out():
        a = int(input('enter an integer: '))
        b = int(input('enter an other integer: '))
       def f_in(x,y):
            if x>v:
                                                             تابع درونی: این تابع فارج از تابع
                 return x
                                                               f_out قابل رسترس نیست.
             else:
                 return y
10
        return f_in(a,n)
11
12
    f_out()
13
```

رر زبانهای غیر مفسری ماننر ++ تعریف تابع به شکل فوق امکان پزیر نیست

در پایتون، نام تابع مانند یک متغیر یا شیء عمل می کند. بنابراین، می توان یک تابع را در متغیر دیگری قرار داد و یا آن را به عنوان پارامتر، ارسال کرد.

کرهای زیر در پایتون معتبر هستنر (تفصیص یک تابع به یک شیء ریگر):

```
def num_of_digits(n):
    nod = 1
    while n >= 10:
        nod += 1
        n //= 10
    return nod
digits_num = num_of_digits
print(digits_num(12345))
```

رر زبانهای غیر مفسری ماننر ++ تعریف تابع به شکل فوق امکان پزیر نیست

```
نکاتی در فصوص نام تابع
```

```
کرهای مقابل رر پایتون معتبر هستند (ارسال تابع به عنوان پارامتر):
```

```
def fun(f,n):
        return f(n)
    def num of digits(n):
        nod = 1
        while n >= 10:
            nod += 1
            n //= 10
        return nod
10
    def isPrime(n):
        for i in range(2,n):
12
            if n%i == 0:
13
                return False
14
15
        return True
16
    print(fun(isPrime,13))
17
    print(fun(num of digits,13))
```

True 2

در زبانهای غیر مفسری مانند ++ تعریف تابع به شکل فوق امکان پزیر نیست 🕒

فراهوانی توابع و آرکومانها

در زمان فراخوانی تابع، می توان به شکل های مختلف پارامترها را برای تابع ارسال نمود.

- ارسال بر اساس ترتیب آرگومانها
 - ارسال بر اساس نام آرگومانها

```
1 3 2
```

1 3 2

1 3 2

1 3 2

بهتر است از روش ارسال بر اساس نام آرگومانها استفاره کنیم

در زمان تعریف توابع، برای برخی از آرگومانها می توان مقاریر پیش فرض در نظر گرفت. برین ترتیب، در صورتی که در زمان فراخوانی تابع، مقداری برای آرگومان مورد نظر ارسال نشود، از مقدار پیش فرض استفاده خواهد شد.

```
1 def func(a,b,c=3,d=4):

2 print(a,b,c,d)

3

4 func(a=1, b=2)

5 func(a=1, b=2, c=7)

6 #func(a=1)
```

1234